68

फुलां माळा

वत्सला मंजुनाथ राव

केरळ कोंकणी अकादमी, कोचीन

१९८६

फुलां माळा

★

वत्सला मंजुनाथ राव

केरळ कोंकणी अकादमी
कोचिन □ १९८६

मोल : चार रुपया

कोंकणी
फुलां माळा
कविता

प्रथम आवृत्ति :
मेय १९८६

प्रकाशक :
केरळ कोंकणी अकादमी
कोचीन-६८२००२

वत्सला मंजुनाथ राव

मुद्रक :
ज्योति प्रिन्टर्स, चात्तारि-तृप्पूणित्तुरा

मोल :
चार रुपया

समर्पण हाँकां

(दिवंगत श्री एच मंजुनाथ राव)

ही कोंकणी फुलां माळा
हांव मेगेले पतिदेवाले आत्माक
विनीत जावनु अर्पण करतां

वत्सला मंजुनाथ राव

धन्यवाद

माका 'फुलां माळा' प्रकाशन करचाक प्रोत्साहन दिल्लेलें एक-एक व्यक्तीक धन्यवाद दिवेचें मेगलें मुख्य कर्तव्य ।

माका बुद्धि, विद्या, विचार, अनुभव दिल्लेले म्हालगड्यांक नमस्कार सांगूनु हांव हांगा श्री पय्यनूर रमेश पैक, श्री. पी. जी. कामत माम्माक आनी केरळ कोंकणी अकादमीक धन्यवाद दितां ।

हांणी माका जायतें प्रोत्साहन दिल्लेलें आसा, हें हांवे विसरचें ना ।

हें पुस्तक मुद्रण केल्लेले प्रेसाकय धन्यवाद सांगतां । हें वाचीतले महाजनां लागी, मेगेली चूकि हांतु खयीं आसा जाल्यारि, माप मागतां ।

वत्सला मंजुनाथ राव

Venkatesh Naik Compound
Billathikulam Road,
Calicut—673006

परमळाचीं फुलां

श्रीमती वत्सला मंजुनाथ रावाले दुसरे कविता संग्रह हें। केरळची ही कवयित्री कोंकणींत उदयोन्मुख प्रतिभेची। हांगाचे लेखकींत ह्या कवयित्रीक प्रमुख स्थान आसा। हांगेले प्रथमले पुस्तक 'कोंकणी पद्य संग्रह' स वर्सां पूर्वी प्रकट जालें। दोन पुस्तकों अजवाडायलेले बरोवपी केरळांत मस्त नात। देकून ही भाग्य केलेली। पद्य संग्रहांक आनी फुलां माळेक फरक आसा। कवनांचो गुण वैभव आनीकय बरें जाला। बरयतां बरयतां नवीन आशयां मनाक दिसूंक लागता। बायलांक आवडचे पुराण विषय ह्या कवयित्रीनय पसंद केला। जाल्यार आधुनिक सामूहिक जीवनांतली थोडी चित्रांय हांत मेळयल्यांत। पंचकादाई, सारस्वतवाणी, कोंकण जनता इत्यादि पत्रिकेंत बरयताना स्त्रीसहज कौतुक तीणे हेर विषयांत काडप आसा। देकूनूच विषयांचे हें वैविध्य मेळ्यां।

कवयित्रीलो पतिदेवु श्री एच. मंजुनाथ राव कालिकट शहराचो प्रथमलो मेयर आसलो। ताचे नांव केरळचे कोंकणी समाजांत अजीय उज्वल आसा। कीर्तिशेष जालेल्या त्या महोदयाले पुण्यस्मरणेकच ही फुलां माळा तीणे अर्पण केल्या। ह्या फुलांचो परमळ कोंकणी प्रेमी सर्वंय आसचे कडेन पावो अशें हांव आशेता।

—पय्यनूर रमेश पै

प्रकाशकांलीं उतरां

केरळ कोंकणी अकादमीन सादर करचें तेरावें पुस्तक आतां तुमचे हातांत पावलां ।

आतां आमकां अभिमान आसा कि आमी केरळचे कोंकणी साहित्याक अभिमान पावचाक थोडे काम केलें ।

आतां आमकां संतोष दिसता कि आमी कोंकणी बरोवप्यांत थोडे लोकांक पुणीय उजवाडाक हाडलें ।

आतां आमकां विश्वास दिसता कि हांगाचे आनी भायले कोंकणी प्रेम्यांक मोलादिक साहित्य पसंद जाता ।

आतां आमकां उमेद येता कि आमगेले प्रकाशनां इतर कोंकणी प्रकाशनां मद्दें व्यक्तित्व दाकयतात ।

नपुरो, आनीकय मुकार वचचें आसा, आमी जाणां । प्रकाशनां वाडतात हाका लेखकांनी आनी वाचकांनी दिलोलो आर्थिक सहकारूच कारण । भारतीय पुस्तक प्रकाशन क्षेत्रांत कोंकणीन आनीकय बहुदूर वचाक आसा । त्या कडे आमकांय पावलां दवरयाँ ।

आमगेले सर्व गुणाभिलाषींक आमचो धन्यवाद ।

केरळ कोंकणी अकादमी

माळेंतलीं फुलां

१ पतिव्रता
२ देवु खंयि ?
३ भांगरा चमचें
४ बायितुलो बेब्बो
५ विश्वासु
६ हास
७ आमी धांवताचि
८ सून
९ दुःख आनी सुख
१० भरतालो त्यागु
११ शबरीलीं उष्टीं बोरां
१२ श्रीकृष्णालें विश्वरूप
१३ श्रीकृष्ण तुलाभार
१४ दानशूर कर्णु
१५ द्रौपदी वस्त्रापहरण
१६ पूतना संहारु

अकादमीचीं पुस्तकां

रघुरामायण	(काव्य)
श्रद्धांजली	(स्मरणिका)
भगवद्‌गीता	(पद्यानुवाद)
घालोलो घास गिळचाक सोणी	(कवन)
किरकिर	(कविता)
काण्यां झेलो	(कथा)
म्हण्यां सोरू	(म्हण्यो)
आनन्दाचीं पदां	(कविता)
कथा '८३ '८४ '८५	(कथासंग्रह)
कविता '८३ '८४ '८५	(कवितासंग्रह)
पृथिवै नमः	(नवलिका)
गीत रामायण	(पद्यानुवाद)

आनी

"दिवटि"—मुखपत्र म्हैनाळें

पतिव्रता

१ दिवो जळोनु दवरला
तिणे आपण्याले हृदयांतु;
सांगता ती ‘तूंचि मेगेलो देवु;
नित्य पूजा तुका पतिदेवा ।’

२ ताणे सांगल्ले काम
ती सट-सटी करता;
तागेले मनाचे संतोषाक
ती पायु मुकारि दवरता ।

३ हें करूँक नज
म्हणु ताणे म्हळ्यारि
करना ती मजा
चलता ताणें सांगिल्लें प्रकारिं ।

४ तो वायट वाटेरि
खयि तरि चलता,
तावेळि ताका तांडून काडता
बरें जावचे वाटेरि ।

५ तो कष्ट तरि भोगता
तीवय ताजे फाटिबला राबता;
खुशीं खुशी मेळता चलता
तागेले कष्टाचो वांटो घेता ।

६ तागेले सुखांतुयिं दुःखांतुयिं
भागु ती घेवनु येता
धैर्य ताका जाय तें दिता
पतिव्रता म्हणौनु घेता ।

देवु खयिं ?

१ देवु देवालयांतु आसा म्हणु सर्वानीय सांगलें;
हांव थयिं देवाक सोदूनु गेल्लीं ।
देवु आकाशांतु आसा म्हणु जनानि सांगलें;
सूर्युं, चन्द्रु, नक्षत्रं भरलेले आकाशांत चोयलीं;
हांवेय सोदलो देवाक, सगाटानीय सोदलो
ह्या तांतु, त्या तांतु हांव देवा सोदूनु धावलीं ।

२ मना शांति मेळना खयींय गेल्यारिय
गुड्यारीय ना ती, ना न्हंयचे तीरारि;
एक दुर्बळ, पीडित, अर्द्धनग्न आशिले
बाळाक हांव संतोषान चोयलीं;
ताजें रण्णों राबयलें; ताजी सेवा केल्ली
तावेळि माका पूर्ण शांति मेळ्ळो ।

३ मनिषाले सेवेन मन शांत जाल्लें;
‘सर्वांगेलो आत्मु एकूच’ हांवे म्हळ्ळें ।
परमात्मु-जीवात्मु एकूच दिसता माका,
शांति मेळ्ळो हें ज्ञानान माका ।
मनिषांतु वासु करता देवु सदांचि
हें ज्ञानान मेळो आमकां नित्य शांति । □

भांगरा चमचें

१ जनना आयिल्ले वेळार दवरलें
ताजे तोण्डांतु भांगरा चमचें,
भांगरा पाळ्यांत निदायलें
मोगान ताजें रक्षण केल्लें,
सर्व दासानि ताजे बापाले,
सुखचि ताणे सान धरनु पळैलें ।

२ दुःख, कष्ट ताका खयिं गोत्तुना,
रोगी, दुर्बल जन ताजे सुत्तु ना;
कापसा हांतुळ आनी भांगरा चमचें,
सगटांक ना म्हळेलें ताका कळना;
रडतल्यांक ताणे पळयीलें ना
तांकां ताजे लागि सोडचेंच ना ।

३ तूचि सांग, इत्याक असलें जीवन ?
सुख संसार एक माया सागर;
तांतु बुडल्यारि आखेरि दुःखा मरण !
सुखांतु पळ्ळेल्याक कष्ट आयल्यारि
करच्याक जायना ताका तें सहन
बरें दिसतलें ताका स्वयं मरण । □

बायिंतुलो बेब्बो

१ तागेली बायिं ताका व्होडि,
ताका तूं चौंवचें सोडि;
तूं ताका खयिंचि दिष्टी पड ना
ताजे कुटुंब ताका सोड ना;
भायर खयींय ताणे वच्चें ना ।

२ तागलें कुटुंब, तागेली बायिं,
जन्मा आयला तो सुर्वेक थयिं,
मरताना मरता तो खयिं ?
जनन धरनु मरण तायिं
शरण ताका ती एकी बायिं ।

३ बांयिचें भायर कोण आसा ?
गोत्तु ना, ना ताका ताजें रस;
जीवन तागेलें कसल्याक तें ?
तागेलो स्वार्थुमात्र चौंवचाक तें;
मनुष्या, जाव नाक असलो बेब्बो ! □

विश्वासु

१ विश्वासु दवरि देवारि !
विश्वासु पर्वंत हालयता—
ही भावना मनां करि;
काम सर्वंय सफल जाता ।
विश्वासु हो घट्टि धरि;
सबलता जरूर मेळतलो ।

२ कार्य करूंक विश्वासु जाय
करूँक राबतलो विजयु तांय;
देवान दिल्लोलो आत्मा धरि,
ताजेरि विश्वासान सर मुकारि;
परमात्मु तुका हात दिता;
काम तुगेले मुकारसता ।

३ विश्वासु घेवनु मुकार सर
आड आसो इतेंय तर,
तें सगट दूर सरता,
वाट तुजी सफाइ राबता,
तूं वगी मुकार वता
विजयु तुका चोवनु हासता । □

हास

१ केदनाय हास, हास, हास,
ना जाल्यारि सदा जीवनांतु त्रास;
कर नाका रण्या तोंड केदनाय
ह्या जीवनांतु ना ताका समय ।

२ रण्णें तूं सदा दूर करि
तोण्डारि सर्वदा हासु दवरि
गोत्तु आसा, तुका जीवन मिथ्या
परमात्मु एकु मात्र सत्य नित्य ।

३ चेरडुवांक शिकौवया हासचाक
घरांतु संतोष आसचाक
हासु नात्तिल्लें एक घर
श्मशान म्हणु तूं धर !

४ सर्वांकय सांगूनु मनां करि-
'मनुष्या, हास्य रस पी,
खाणान कशी किं पोट भरता
तशी हासान मन संतोष पांवता ।

आमी धांवताचि

१ जीवनांतु आमी इत्तें करताचि ?
हांव मुकारि कि तूं मुकारि
म्हणु सांगूनु सर्वंय धांवताचि !
एकलो दुसरयाक धरता वाटेरि !

२ हांगाचे धांवडेंतु ‘हांव मुकारि’
सर्वंय म्हणताचि ‘हांव मुकारि’;
‘सर्वां पशि पैसे चड करका
देवा, माका जायतों पैसो दींवका !’

३ पैस्या पिशें सोडूक जायना
मनुष्यांक दुसरयांली सेवा करूँक दीना;
आमी मुकारि, धापेवनु धांवताचि
आनी निजदेवाक विसरताचि !

४ धांवतना देवाक नमस्कार सांगताचि;
निज मन दामारि दवरताचि;
‘मनुष्या हें तुका चांग न्हय
तूं इत्याक देवाक सोडून धांवनी ?’ □

सून

१ मायिक हांव सून;
हांवे दिलां मेगेलें मन
मेज़े मायिचे सेवेक;
तानी दिला धन धूवेक !

२ धूव व्हरता भोरनु भोरनु
मायि दिता काणु काणु;
खाली जाता घर-दार
मनां भरता भय-भार !

३ माका आनो चेरडुवांक
दवरीत वे ही कांय ?
दीवनु धूवेले चेरडुवांक
तिगेले घर भर तांय ?

४ ही भीति सोणु
भावि देवाल्या हातांत दीवनु
मायिगेली सेवा हांव करतां
सून चांगि म्हणौन घेतां । □

दु:ख आनी सुख

१ दु:ख-सुख, राति-फाल्लें,
अशि मनिषालें जीवन जाल्लें;
कर्मा फल ताका मेळता;
चांग विचार खयिं तो करता ?

२ एकु मनीषु, ताका विचार देवारि,
ना ताका आशा सदा सुखारि;
दु:खय येता, सुखय येता—
हें ज्ञान तुका तो सांगता ।

३ ताका मनांतु केदनायि शांति
जाण तो ही माया-भ्रांति;
‘काम, क्रोध, लोभ, मोह, मत्सर
हांचे लागि थकून दूर सर’ ।

४ संसाराचें नाटक शांत खेळ;
हासून रोणु सहज चल ।
इत्याक हाजेर आशा पाश ?
देवारि देवरि पूरा विश्वास !

भरतालो त्यागु

१ ‘आवसूलें रूप सोणु
भीकर राक्षसी जावनु
अम्मा तूवें
हांगा इत्तें केल्लें ?

२ मामाले घरल्याक थकून
भरतु परतूनु आयलो;
उग्र जावनु आवसूक चोयलो
सवाल घाल्लें तिका ताणे ।

३ भरतालो मोगाचो अण्णा तो
प्रेममय करुणासागरू श्री रामु,
अयोध्ये जनांक दुःखांतु सोणु
धीरु, गेल्लो अरण्यांतु !

४ भक्त भरतु अण्णाक सोदितरि
गेल्लो घोर राना दिकारि;
लक्ष्मणान दूर थकून पळैलो:
मितु कि वैरी—संशय दिसलो ।

५ हातु जोडसूनु मातें बागसूनु
राम राम म्हणु जपु करनु
येता तो भरतु धावनु
साष्टांग करता पायांरि पोणु ।

६ भावाक पौटौनु धरता श्रीरामुः
'बापालें उतर पालन करका आमी
चौदा वर्सां रानांत राबूक दी;
थांगा वचूनु भावा, राज्य करि' ।

७ 'तुजे नांवारि राज्य चलयतां,
दी माका पवित्र पादुकां हीं
मात्यार दवरनु तीं हांव व्हरतां,
पादुकां पट्टाभिषेकु हांव करतां' ।

८ पादुकां घेवनु आयलो भरतु परतूनु;
सिहासनाचेरि श्रीराम पादुकां दवरनु
अयोध्येचे भायर नंदिग्रामांत राबूनु
भरण केलें राज्य, राम नाम जपूनु ।

९ अशशी वर्सां चौदाय पुरती जालीं;
आयलो ना श्रीरामु वनां थकूनु
भरतु अग्निकुंडाचो सुत्तु काडता;
'अण्णा! येना तरि हांतु उड्डी मारता ।'

१० ‘राब भरता’ म्हणु पावलो हनुमन्तु,
पुष्पकविमानारि आयलो श्रीरामु,
मित्र समेत पावलो थांगा अण्णा
भरताक श्रीरामु आलिंगन करता ।

११ “धन्यु तूं भरता, माजें भावा
बापालें वचन तुवें पालन केल्यां” ।
“धन्यु तूं श्रीरामु माजो अण्णा
सदा करतां हांव तुजी सेवा” । □

शबरीलीं उष्टीं बोरां

१ पिश्ये वरि रानांतु भोंवता
एक एक बोर चाबून चोयता
रुचि ती चांग पळयता
एक खोट्यां काणु घालता ।

२ खोट्टो पूरा भरि जालो
श्रीरामु त्या वाटेरि आयलो;
हासून तिका चोयलो
‘शबरी’ दी माका बोरां’ म्हणालो ।

३ तिजीं तीं उष्टीं बोरां
शबरी काणु काणु दिता;
श्रीरामु भारी रुचीन खाता
खोट्यांतुलीं पीरनीं, सुकीं बोरां ।

४ बोरां रुचि न्हय तो पळयता
तिजे भक्तीचो स्वादु चोयता,
धन्य ती साधु शबरी
साक्षात् देवाक उष्टें खावयलेली ।

श्रीकृष्णालें विश्वरूप

१ यशोदम्मा ! तुगेलो पूतु
खाता माती आंगणांतुली;
काणु काणु तोण्डांतु घालता
चोय, माती नेलावेली ।

२ यशोदा आयकून धावली
आंगणांत वचून चोयली
दीगि एकी बड्डी काळ्ळी
कृष्णाले फाटीक लायली ।

३ 'खावू नाका माती अशी'—
सांगून बड्डी दाकयली
'अम्मा ! हांवें खायनी माती
तुका मेजेरि ना वें प्रीति ?'

४ 'पळै, मजे तोण्डांतु तूं'—
चोयली; आश्चर्यभरित जाली
देवलोकु, पाताळलोकु
भूलोकु सर्वय तिका दिसले ।

५ तेतीस कोटि देव, मनुष्य
भूत, मृग इत्यादि
सर्वलोक ताजे तोण्डांतु—
पुतालो महिमा आवसूक कळ्ळो ।

६ धन्य तूं, यशोदम्मा !
कृष्णालें पूर्ण विश्वरूप
दिकून तुजें सरलें पाप
धन्य तूं, भाग्य केल्लेली !

श्रीकृष्ण तुलाभार

१ प्रीतम कृष्णु बसलो एक त्रासा ताटांतु,
सत्यभामान घालें भांगर आनी एक ताटांतु,
चोय, तुला सूव कायीं हालना!
सत्यभामाक इत्तें म्हणु कळना ।

२ रुक्मिणी माई न्हावनु आयली;
कृष्णाली पूजा भक्तीन केली;
घाल्लें उदक तुळशीक भोरनु;
आयली मनां भक्ती भोरनु ।

३ चोयली तुला सूव, कळ्ळी
तागेली लीला ही व्होळ्ळी,
परीक्षा ही कसली देवा ?
गर्व हिगेलें मोडि देवा !

४ "रुक्मिणी ! तूं हांगा यो
तुला सूव सम चोय गो !"
"तुगेलें भांगर कांय आसा घालूक ?"
"तूंचि देवा मेगेलें भांगर जांवूक !"

५ तुळसी दळारि उदक सोडता;
दोळे धांपून ताटां घालता-
"चोय गो, चोय गो, कसलें आश्चर्य !
सूव उंचार सम राबल्या !"

६ कृष्णूय चोयलो, सम सम आसा सूव,
हासूं लागलो-सम मूं गो तुजो भारु,
सत्यभामेलो मोळ्ळो अहंकारु
रुक्मिणीन केल्लो नमस्कारु ।

७ "आमी कितलीं तुच्छ !
देवा मुकार आमचो कसलो भार ?
देवाचेरि दवरि पूर्ण भक्ति भाव;
परमात्मा तूंचि आमचो पूर्ण आधार !"

दानशूर कर्णु

१ कुंती मायि कर्णा लागी पावली
'माजे पुता !'–म्हणु चोयली,
'मेजे पोटांतु जालोलो पूतु तूँ
धर्मरायालो, भीमसेनालो, अर्जुनालो अण्णा तूं ।'

२ अम्मान म्हळेलीं उतरां हीं
आश्चर्यभरित जालो आयकून तीं,
चिरस्थिर उत्तर सांगलें ताणे—
'कौरवांक सोडूक जायना माका ।'

३ "हावें आनी अर्जुनान युद्ध करताना
तो गेल्यार हांव आसा,
हांव गेल्यार तो आसा,
अम्मा, तुका पांच चिरंजीवी पूत आसतले ।"

४ एक वृद्ध ब्राह्मणालें
रूप घेवनु इन्द्रु आयलो
सांगलें दानशूरा लागीं—
'कुंडळां माका दान दी ।'

५ कुंडळां तरि गेल्लीं, देवा!
माजी शक्ती पूरा गेल्ली ।
जाल्यारीय दान दींवका माका,
मावशीं रावचे नाका ।

६ कुंडळां ताजी जीवशक्ती
केल्ली दीवनु इन्द्राक तृप्ती
धन्य तूं दानशूरु
सूर्यपुत्र शूरवीरु!

द्रौपदी वस्त्रापहरण

१ ताणु हाळ्ळो तिका कौरवांले सभचेरि,
तांगेली व्होन्नी ती सून, आनी नाति;
रडकुळी, लज्जामयी बागवून राबली
भारतांबा द्रौपदी, ती कांय अनाथ ?

२ दुष्ट दुश्शासनु तिगेलें वस्त्र ताण्डूक लागलो,
‘देवा, कृष्णा ! तूं शिवाय कोण माका ना;
तूंचि माका शरण, राक माका’—तीणे म्हळ्ळें
अनाथ नाथु कृष्णु तिका राक्कू पावलो !

३ दुश्शासनान ताणतां ताणतां रंगा रंगा कापडां
आयलीं, आनी सभेरि राशि कापडांची पळ्ळी;
हासूं लागले कौरव; ताजान ती उग्र जाल्ली;
थांगा कापडां राशि तीणे तत्क्षण देक्ली ।

४ ‘कृष्णा ! तूवें राकली मजी मर्याद’—म्हणाली;
आनी सभेरि आसले जनांक चोवनु शपथ घालें—
“न्हातलीं हांव रगत लावनु दुश्शासनालें !
मागीर मात्र हांव हो केसु बांदीतलीं !”

५ बोड बागसीलें सर्वानीय हें शपथ आयकूनु
आश्चर्यं जालें सर्वाकय कृष्णालो प्रताप देकूनु
‘पतिव्रता द्रौपदीक, कृष्णा तूवें राकली—’
म्हळ्ळें सज्जनानि—‘द्रौपदी तूं धन्य जाली’ । □

पूतना संहारु

१ श्रीकृष्णु गोकुलांतु वाडता
कंसाक भीति लागता
मरण लागी पावता
म्हणु ताका दिसता ।

२ पाळ्यांत खळचे चेरडाक
तावळी काणु मारचाक
आसात उपाय कसलें
म्हणु ताणे विचारलें

३ आँपयलें ताणे पूतना राक्षसोक
मथुरां थकून गोकुलांतु वचाक
एक बाळाक परलोकाक पेटोंचाक
आपण्याली हिंसा जायनाशि राकूंक ।

४ पूतनेन सुन्दर रूप घेतलें
गोकुलांतु बगी पावली
नंद गोपाले घरांत सोदलें
कृष्णाले पाळ्या कुडांत सरली ।

५ जन थांगा ना म्हणु वळ्ळें
चेरडाक पाळ्यां थकून काळ्ळें
तिजे लागी निदायिलें
विषा दूध थना थकून दिल्लें ।

६ साक्षात परमात्मु नवें तो !
विष ताणे तारण केल्लें;
तिगेले रक्त धरनु ताण्डलें
जीवु काळ्ळो राक्षसीलो !

७ सुन्दरी भयंकरि जाल्ली;
राक्षस रूपारि पळ्ळो
यशोदम्मा धावनु आयली;
चेरडाक काणु रळ्ळी !

८ चेरडु हासता, खेळता
स्त्रियांनि वाइट दृष्टी काळ्ळो
पूतना खयि हालता ?
तिजी कथा हांगा जाल्ली !

श्रीमति वत्सला मंजुनाथ राव

“फुलां माळा” हांचें दुसरें कोंकणी कविता पुस्तक ।

स वर्सां फाटीं हांचें “कोंकणी पद्यसंग्रह” उजवाडाक आयललें ।

हांचें नांव “पंचकादाई”, “सारस्वतवाणी”, आनी “कोंकण जनता” हे म्हैनाळ्यांचे वाचकांक भोव परिचित ।

“फुलां माळेक” थेवकार दिता श्री पय्यनूर रमेश पै ।

केरळ कोंकणी अकादमीचें
तेरावें प्रकाशन
मोल : चार रुपया